

ספר

סיפורי צדיקים

חוצתק חוברת לאינטרכט
www.hebrewbooks.org
ע"י מילס תשס"ז

בו יבואו סיפורים ומעשיות נפלאים ואמתיים אשר לא ראו עוד אor
הדפוס עד הנה, ונוגם חידושים נחמדים ושיחות יקרים, מן הנוי צדיקים
מפורטים, קדושי עליון מלאכי אלקיים, אשר שם נודע בשערם, כאשר
מכואר בלהה המתוחה.

נאסף ונסדר ע"י הרוב הנadol הצדיק, היישיש מהיר אברהם יצחק
שליט"א אבדיק זינקאוין, בן להרב הני החסיד הטפוסטם וכו' וכו'
טויהר אשר עניזל זצלהיה נין ונכר לההיק הטפוסטם בקרוב
ישראל עם סגולה התנה האלק' ר宾נו יהודא חמיד זצלהיה
בעל ספר חמדיים ז"ע.

כל האסיפות והח'ת האלה, שמע הרוב המהכשר שליטיא בעצמו מפי זקנים נכבדים חסידים מפורהם, נאמרים
בשם קדוש כל אחד וא' מרבותיו זצ'ל', כאשר נרשם בכל דיבורו וריבור בשם כי שאמרנו.

מ' מארטוייד וצ'ל הניל עוד בענין זה מעליות נשמה מא מהרה"ק הר' מאיר פרומישלאנدر והרוינר וצ'ל מעליות נשמה.

מב' שיטיפר הרוינר וצ'ל מהה"ק הר' משה מבראדיין ו"ל שהיה לו ד"ת עם רגמ"ה לפניו האבות הקדושים וה"ר משה הניל זכה בדין.

מנ' מהרה"ק הר' אהרן וצ'ל מטשירנאוביל שפסק בין חיי ובין המת שיתן הח' לורשי המת מחיצת כל חנו ועי'!

הצ'ל מעונש מעלה. מד מהה"ק המוכחים וצ'ל החיים את המת הנרגב הוא הרה"ק הר' פ' מקראיין וצ'ל.

מה' מהרה"ק הר' פ' מקראיין וצ'ל אברך א' חשב רישות עכירה כו' ולא עשה עי' נעשה מבולבל ומטורף מדעתו, והרב ו'ל החיזרו בתשובה שלימה כו'.

בע' מארטוייד הרד"ס וצ'ל מט' ארטקוב שנולח מה שאמר מ' שירא מקרא לרעים, ושם קצת שבת מהרה"ק ר' פ' וצ'ר'.

מן' מהרה"ק הר' פ' וצ'ל מקראיין מה שאומרים העולם אורח מכיא רפואה, רמו' הו.

מח' מהרה"ק הר' יאסילא יאטפלר וצ'ל התפלל بعد הה"ק הר' משה ליב וצ'ל מסאסו' שיתרפה מחליו ונתרפה ושלח לו מכתב בתשאות חן כו'.

מת' הרה"ק הר'י הניל בירך את הנישבי הכהרים היוזדים לאיתנרגשו ממנורתם, ג' הרה"ק הר'י הניל שבכח את אמו בום הייא'ץ' שלחה שוכחת לניליו אליו ו'ל. נא' ארטוייד מחשאטיין וצ'ל ספר מרבי ר' ברוך ומרבי ר' נחום בענין תיקון נשמה.

גב' שיטיפר אבי מורה הרב ו'ל שםטע מפי קדרשו של הרה"ק מאפטא וצ'ל שהצ'ל מט' א' מעונש מעלה.

נג' מהרה"ק מאפטא שנגען מארתו הינו רל' שלו עם חומו ונור על הנגב אם לא, יחויר הגניביה לא' ישלים את שנתו, והחויר לו כו' וטיעות מ' ש' בט' שיחות צדיקים בוה כו'.

נד' א' נתבכט אצ'ל הה"ק מאפטא בהיותו רב בקהלבים בחוג הפטות והוא יוו' אתרוג וכוי וע'ו' וכבה שהרבר הבתים שייהיו לו ייא'ץ' עבורי הוא וורעו אחריו

גה' שהעיר הה"ק הניל בתורת עדות מרבי הרה"ק הר' אלימלך וצ'ל שכ' המתחרים עד

כח' מהרה"ק הר'י מלוביין וצ'ל לא רצה לישא הכללה שלו ועמד בניסיון מאשה א' שגדתת לפתחו אותו ואח'כ הוכרחת להודות ולספ' ברכבים המעשה השווה.

כט' בשם מהרה"ק הניל בנוסח התפללה והן שבר טוב לבל הבוטחים כו' שאנו מוכן כיב' עוד עם מענין אתערותא דליהתא כו' כו'.

ל' בחור ובתילה עניים והධויטים שפדו השבוים, יעבור זה פקדו מן השמיים על הביע'ט וצ'ל להשאים זה לו'ו ונדרלו והצלחו מואר בעשרות גדול ועל הנישיאן היו ה' האשפין וב' א' ח' נו'ן

דרשה גשאנק: לא מהלוביין וצ'ל שהיה לחיים מטהיך דינים כו' במעשה שבא ל'נו כו' לב מהרה"ק הר' טענדייל'ו ויטיפנק'ר וצ'ל עם האז'יב' שלו שציווחו לבוזה ולהשכיל את החט'א כו'.

לן' מהרה"ק הר' שמואל קאמינקר וצ'ל ר' פ' כתוב יחריו בעקירה אמר טעם נם על יחריו השליש'. לא היה ישראל לר' מהרה"ק הר' ש' הניל' לא היה ישראל ראי'וים לא'תו מעשה אלא בכדי לזרות תשובה לרבים ולא היה זו' ראי'.

לא'ט' לא' להורות תשובה ליחיד. טעם הגון לה' ע'ש' לה' שיטיפר מהרטב'ן לה' שיטיפר מהרטב'ן היל' שיטיפר מהרטב'ן היל' שיטיפר מהרטב'ן וכן השיג גם הוא.

לו' מהה"ק הר' מענדייל' מקאטב' שתיתות לחיים טועיל לישעה כו', זכרנו לחיים י' א' היבות כו'.

לו' מהה"ק הר' מאטיל' מטשירנאוביל וצ'ל בענין עליית נשמות ל' מהרה"ק הרוינר וצ'ל בענין עליית נשמות.

לו' מהרה"ק ארטוייד ו'ל מטשארטקוב מעליית נשמה.

צדיקים

שרה אשר הביעש' תחיה אשה שמתה
ונם הרזונר סיפר לו מעזה נפלא
מאיז הרבין ר' בער וג' עזבה ברוחה
בו ומצל אלם בוהורי בו.

עַב מ' יאסיא שבעם עליו הרה'ק הרה' מט ארנאנבל לע. ז' ענש טיטה ח'ז' והרונר ז'ל הגילו בבח קדרשו. ושם העירה בהשכל טמוני המאסף בשערב' ג'

עג עשה זוקנה מואר חיתה 126 שנים עד הרב ר' יוס א הוה דרכו בקדוש שלא לימד חנו לוי מה לאכול רק להתפלל וגומר בעת שהיה רעב. רבש"ע הזמן לוזיא מה שיאכל כי רעב הוא - ונוצעו המשטחים שלא להבייא לו אכילהו ער שיימר להם להבייא. ולא עלתה בירם וכו'.

עה נשאל הבשע"ט צזוקלחה"ה על מ"ש
חו"ל הטלאר לימד ליווק שבעים לשון-
איך אפשר רזי להיות עפ"י שבל אנוושי
לטמד ע' לשון בלילה א' שבכל לשון
יש כמה אrifים היבוט ואמר הבע"ט
הוראה ובשעת הדירוש השנו התלמידדים
רזי.

ע"ז ירא שמים א' מצא א' רוא' בטהנות
ולא היה לו מאמה על הועאה שבת
ולא רצה ליהנות מזה ונדר זה לענין -
וננית לו רק יותר בטהרה על הוציא
שבת.

ענו הרה"ק הרלי"ס מבא"ר גור על הארץ
לא תנובו היינו שחשליך הגניבת
שהטמינו בתוכה החוצה ובן הוּה.

עַד הַחִילָק מְבָאֵר זֶל הַגְּלָה רָקֶד לְפָנָי
הַכְּלִי וּמֶר בְּנָשׂוֹאִין בְּן הַטְּלָאֵךְ זֶל
וְאַמְרֵן שֶׁגַּם אֲלִיוֹן הַגְּבִיא זֶל רָקֶד
לְפָנִי הַכְּלִי וְאַזְרֵךְ לְאַזְרֶק אָנוֹ
עַט דְּרוֹהַק רְבִ' רְבִ' בְּרוֹק זֶל דְּרוֹהַה לְעֵג עַל
הַעֲבָרוֹת שֶׁל הַרְקָעַ הַרְלָי הַרְבָּ מְבָאֵר
וְעַזְזָן מְבָטְחֵי הַקְּטוּרָג שֶׁל הַסְּמָטָם מְעַלְיָה
עַד שֶׁסֶם מְהַשְּׁאַמְרֵר הַרְהָק הַגְּלָה לְהָהָר
הַרְ שְׁמָאוֹן מְקַאַטְיָנְקָע בְּמְצָוֹיָהּ כְּרַעַי
קְתָרוֹג הַסְּפִיט לְעַרְעַזְרָה עַד סַמְכָה
בִּיאָר נְחָמָר עַל מְרֻרֶשׁ פְּלִיאָה.

הרה קרא למלך אמר לתלמידו של הרב מאכדר שאינו מביר את הרב מאכדר

הה הרוינויר אמר שצרכין לידע שאין
ספיר את זיק הדור ואין לו בו
יום השנה.
הה ר' יונה אמר רבנן אמר ר' יונה אמר
ר' יונה אמר רבנן אמר ר' יונה אמר ר' יונה אמר

**עַב פָּאֵר יְקִים מְהוֹזֵן לְבָאָרֶת שְׁנִים
כִּיְצָד**

עד המג'א ועד בבל כולם חי בעלי
רוח'ך בעלי גילו אליו זל'. וסיפורו
בעל החצ'ז זל'

ו' שׁוֹב הַיּוֹנָן דָּפָה שְׁמַע מִפְּקַד הַהֲקָן הַנִּיל
שְׁהַשׁוֹאֵל עַצָּה מְטָנוֹ כְּשׂוֹאֵל בָּאוּרִים
גְּבוּרִים

ז זהה י' קרבן פרוטוישלאר רצה להעביר
שׁוֹב א' מלחמת הרינון כ' והה' ק

ח תושב עיר א' הצלגנו לנו היה
הנ"ל על גורל עניים. ווער נוקף על'ם
מכב הדרכן רח' ל' וחרב בכה והתפְלַבָּ
עליהם ק' הדינן מעלהם מבל
ובל.

ט מההק מאפמא זיל רמו נבון על
תיכות אלוי ההיפני היז'ר איג'ס מיל'ם.
ט מההק ה'ג' ביאור טרנש פליה
בענין מרבי יוסתי שם מספר שם
טוי'ם ב'ג'.

ט מהריה^ה אַרְמוֹן מִסּוּג מָהָרְאָי וְזֶל
כְּפֵסִיךְ גַּל הַרְמִי בְּנֵפֶץ לְרַטְלַט כּוֹ.
וּ מַהֲהָקְמָה אַפְתָּא וְזֶל עַי שְׁמָשׁ אֶת
נְתִישָׁבְלִי הַלְּזָן בְּפִסְקָן גַּל יְעַשֵּׂו וְדַר
מְאַכְּבָה לְחַרְמָתְךָ רָה.

גנָג אֲבִי מַרְיָה הָרֶב זֶל שְׁמֻעָה מִפְּקָד חַרְבָּה יְצָחָק מַאֲדֵר וְצֶל שְׂטָפָר דָּבָר נְפָלָה מַהֲמָנִיד מַקְזֹוּנִיעַ זֶל

ענד שטיפר הרב הרא"מ אדרת זצ"ז
טפ"י ארייזוב בטענה נפלאה מהטנאי
ווצל ב זינץ

טוח מארנויז הדר'ט וצ'ל ג'יל ען-
גב'א אמר ליטוכן א' ארזה הנח'
על'ה רדא שלו טאהרן שלו.

מן מה שאמר אדמור' ז' שרבו הוה יט
ג' צרייך גדור במי הרשא' ז' ו' מארמור' ז' הנ' לקרות שם הילדה

שתי ליריד צלעןויות כבם אמו דשטיון
ומצא בראש'ן שם בטמ' ב'ב שעם
זה רוא טנילה כו'

בְּלֹהֲרוּם אָמֵן מִרְנָה
וְשַׁמְנְגָלָה אָלוֹן רִיד הַעַדְהָ וְנִיצָּלָה עַיְזָה

סְמִתָּה ג' ענינים נעלאים ספירה חרבנית
אשת החיק הר' מענדורי מדורנייב
טב עליה ריבת הניל לה. און הר' יעקל'ו
וז' בעהנ'ח ס' מלוא הרועים.

ג מ-דויניג וציל שביבה ברכחו נפרקה
האשה שפַּטְקָה לה פַּדְרָן נשים ושם המכין
אלטר כו' .

גַּעַת הרוינר וצ"ל שאל את זקן א' אם
הכיר את הבעש"ט ומיפר לו הוקן

וזל עם איש שנזהר מאר בנסיבות
מלואה טולכה
פת מעשה נורא מהרה"ק ר' ברוך וצ"ל
מביעבו שזיהו לוגן א' החובי בנימ
שיתגרשו מלחמת וה לא נעשו אצל
כהונון הקפות הכללה לחתן בעת
השיאוין ולמהרת צום לחזר להנשא
ולז' והוא בעצמו ה' השישון
[אנדר פירער] שלם ונפקדו בשוק
ועיש'ה

צ מעשה מהרה"ק ארמי"רראי וצ"ל
מכ"ג לענן שלא להשתמש בזכות
אבות ונס לא בקדושת אי' באשר
יבופר מעשה נוראה,
צא מהרה"ק הר' ר' מאירל מפארעמעישלאן
וז"י והיה"ק הר' יעקב יוסף וצ"ל
טאייטראה.
צב הרה"ק הסבא ר' ארון קלויואנער וצ"ל
איך שבא אל הה"ק הר' וועלול זצ"ל
מייטאטיר בהמחה"ס איר המכאר
צג מהה"ק ארמו"ץ בטפטא וצ"ל וע"ע
ועכ"ז.

„הסכנות ומכתבי מרים יבואו בסוף הספר“

פ' גן הרוזינר וצ'ל עמד שעה א' רצופה בחוץ
בעת הקור והליך ייח'.
פ' ג הרוזינר בעור הוותו יلد בן ששה
שנתיים בבה קורת שינו ע' ז' שבמה
פעמים הרם ידי היום שלא לא"ש
וסיפורו לו עובדא זו עת הוויז פה
בקאמפניין. והшиб שוכר זה והיה אז
בן ששה שנים.
פ' ח הרוזינר זצ'ל אמר שיש ב' חורות.
תורת הבבמה והעוף תורת האדם
הרין כשר וטירפה יתרות האדם היינו
הצדיק יש לו כח להופיע בכל הארץ
שלא לעשות כה שאסור ונקר פיסק
בצורת האדם וגס מעשה נפלאה.
פ'ו מלידת הה"ק הר' אורי מסטראליין
וז"ל.
פ'ו מעשה יפה מרבני הנ' בעל הש"ך
וז"ל
פ' ח סביר הרה"ק הר' מאטילע מטיטענאל
וז"ל אשר קרה בימי אביו הר' נח מ

פתחה

אמר המאסף. ראיות לפתח בפתחה זו בספר „סכוורי צ“ (ונגימט) שטי אברהム
יעצהן מעשה הנורא הלו טכ'ק ההיק ה'ר יעקב יצחק וללה"ה מלובלין.
ובבוד ירידנו הכבדר הטופל' ה'ר יהושע חזן בהק' יושר כ'ק טרן בטהראטקב נ'ו
ספר יי' שטעט טואיש א' מהימן שטעט טן הרוב הנאן ה'ר ליביש וצ'ל מושויניצא
חתן הנאן הנROL ה'ר משה זצ'ל טיטלבאים בער המחבר שווית השיב טsha.
שפיפור מעשה ז' שטעט מפי טירו הרב הקדוש הרוי זצ'ל מלובלין. וו תוארה:
הרוב הוואן הקדוש ה'ר יעקב יצחק ז'וקליה'ה מלובלין. פעם א' עבר דרך קלוי
א' ורא השוינツא טעמ איר נדול. היה מדמה ברעהו שיוטבים שם אויזו אנשים
שיודדים תורה לשמה. ונכט שם לאייה. וראה שני חסידים יושבים ומדברים
ביניהם איזי דיבורים ואינם לומדים שאלי אותן הרכב. אהי מה אתה דברים.
זהבבו לו שדברים איזו דיבורים טזריקום. הרוב בשטעט' ואת נתפעל' מאור כי הבין
שעיז'ו יוצא האור וסיפורם זה גרס את האור פתח הרוב ה'ק ואמר עכשווית מהרץ
לי מה שהיה קשה לי ומן רב בטעה דאבות פ'ג מ"ב. שנים שיוטבים ויש בינהם
דברי תורה שכינה שוריה בינהם שנarter או גרבינו ירא ה' איש אל רעהו ווקשב ה'
וישמע ויכח בספר זכרון לפני לראי ה' ולחושבי טמו. והיה ק"ל בוה הרביה א'
דקודק לשון הכתוב או גרבינו. שהוא לשון נפעל. הול' או דברו או מדברים.
ה'ב בפל הלשון. לראי ה' ולחושבי טמו. לבארה המכוב' אחר הו. ויותר קשה לי
על פירוש רשי' וחד'ע ברטנורא. שפירושו איש אל רעהו הרוי כאן שנים. פאי
קמ'ל בפירושם גה שמטילא יובן זה. ובעשו שראיתי זה נתיאש ב' הכל על נגן.
בי

כפי ידוע מאמר חוץ' (ביבמות דצ"ז ע"ב) מי רכתיב אנורה באחלה שלמים. וכי אפשר לו לארכ לגור בב' עולמים. אלא שה��פלל דוד המך ע"ה שיאמרו אחר מותו דבר שטעה ממשמו כי' כאלו שפטותיו דובבות בקשר. ע"כ. ובזה אני שפיר ומתורע הרקוקום הניל, רהמשנה היל' באבות טירוי נס בשנות שישבם ווועסקים בר'ת היינו בסיפוריו ציריקס. וגם בויה אמרה הטשנה "שכינה שרואה ביןיהם" גונרטים בויה אויר הקדרשה. וראיה מהפסוק הזה. אן נרבו ירואי ה' איש אל רעהו. יראי ה' היינו הציריקס איש אל רעהו. הם אל'ו האנשים שמפערים עכשו' ביןיהם מהציריקס. וא' שהלשון נרבו בלשון נבעל היינו יראי ה' שהם הציריקס. הם נרברים בין איש לרעהו. ובזה ויקשב ה' ווישמע ויכתב ספר זברון לפניו יראי ה' ולוחשי שטו. היינו שנצמץ מוה פועלה טוביה לשניהם. לראי ה'. היינו להציריקס שמברירים מהם. שע"ז שפהותם דובבות בקשר. ולחובשי שם' הם אלו האנשים שישבם פה ומדרבין ביניהם. שנם להם פועלה טוביה. שנכינה שרואה ביןיהם גונרטים השראת האור רהקדושה. ובזה יומתק לחיך פידיש' ורעד'ב שפיריש' איש אל רעהו הרוי כאן שנים. היינו שהפעולה הטובה היא לשניהם להציריקס הנרברים. ולהאנשיס המרברים. והבן ורפח'ז. ע'כ דבריו קדשו. זוכתו יין ערינו וככ' אמן:

המעתיק ספר הנחמד הקרוש שער התפלה מהר'ק ה' חיים זעקה' מטשעננויז' היישיש המופלא טהור הירש גרשון ויל' כמכואר בהקדשה בספר הניל והר'ק ה' מרדי' זצ'ל מקרעטניין שברו להעתקו שיחיה ראי' לרגנו להרפוס. ספר ה' הינגד הניל. שגע לכ'ק אדמור'ך הוזקן מרויזין זצ'י. ובבאו לפניו קכל פרורת שלום לנטווע לבתו. אמר לו רהיניך להר'ק מרויזין מי יורע אם אוכה לוחות עור את פניכם בחיים חווית. לבן בבקשה מכל העירו לי' איזו דיבודים טובים זיין ואלן טר' ניצין אויפ' תמיד. הרהיניך המבקש היה סבור שיאמיר לו הרוב שיבוא מתחר כי צדוק ישוב דעת לומד לו דיבורים יקרים. למופלא בחכמה כמותו. והר'ק השיב לו תיקף ומיד אני אגיד לכם דיבורים טובים זיין ואלן אייך ניצין אויפ' תמיד. קודם ביאת המשיח וועט הענין דאס יודישקייט אויפ' א' האך. איז רוי עצה טרי ואל' זוניעג געונ' בכל שבת טרי זאל שטוטין פון ציריקס. זה הוא לחיזוק האמונה. וזה טרומו ככתב בת דה' האספו ואגירה لكم את אשר יקרה אתכם באחרית הימים. האספו עשו לכם אס פות' ואגירה لكم עשו لكم אנגורות. הפעולה מוה. איטר יקרה אתכם באחרית הימים. יקרה מלשין קר זונען. וואס וועט אייך קאלאט מאחין באחרית הימים. האספה והאנורה יהיה תרופה לוה. ואני מתנה עטכם נ' התאים. איר זאלאט דאם טקיט זיין. איר זאלאט דאם גירענקיין. איר זארט ראמ המיר דער צירין. ע'כ דבריו קדשו:

ובען זה אמר גדרל א' שוה רמו בקרא. לא האסבן לחתה תבן לעם כי'. היבנה התבפניין היה באלאט' באמצע התיבה שלא קטשפט. היא רמו לוה. כי פרעה' הוא הס'ט' איתהות פרעה' הוא הער'ג' כט'ש בספרים הטע'ט טען ואמר לא' תאסטפ'ין', לא תעשי אסופות. פון יונרט מוה לחתה להם תבן. תבן ר'ת ב'טטערים ת'כבה נ'פשי', והס'ט' אינו רוצה זה בכוון. ע'כ צריכין לעשות היפוי רצון הס'ט' וווקא להטאסק' ובוי' שטוה יונרט הר'ת תבן. במטטרים הביבה נפשי'. היינו הרהורי תשיכה להשיות...

הנתן שני מעש'ות האלו מדברים הקרושים הארו מאלו הצעיריקס הקרושים זי'ע ועכ'ז'י'ו. יונן היטב כלל מבני מדע ולכל המתאימים בה' ית'ש ובצעיריקי הדור במו שנאטור וויאמינו בה' ובמשה עברו. נרול' ויקרט הדרבר וזה להאטין' בצעיריקי הדורות שבעצ'לים אונ' חיים בעזה'ז' ובעה'ז' בירוע ליריעים וזה הוא ליש' הנחוב של ארטמור' זאגאון הקרוש דאלקי הרלי' זוקיל בספְּרוֹ הנחaddr ספר קדושת לו' בליקוטים דק'ג ע'א'

ע"א ויל', איתא בתנא דבר אליהו רהש"ת יש לו נחת רוח כמשמעותם בשבח ישראל. הטעם אסור להטיח דעתו מטיפולין וכל אדם צריך לעסוק בתפקידיו. דהיינו או לספר בשבח השיתות רהיא תפילין של ישראל אמר שבח השיתות. רהיא תפילין של והיה אם שמע. קרש. וזה כי יביאך. או לספר בשבח ישראל. רהיא תפילין של השיתות. ראמידין בנט' ברכות. בתכליון רמארי עלמא אמר שבח ישראל מי בעטך ישראלי בו' ע"ש. עכ"ל התק' דפ"ח. וכ"ב עיר שם דיבורים כל'ו בפרשא בא דף סט ע"א בר' ואמרתם וכח פסח הוא לך כי' וויל' התק' שם. ואמרתם זבח פסח הוא לך'. והנה יש להבין שאנו קורין את יו"ט המכונה בתורה בשם חן המצוות אנו קירין אותו פסח. והיכן רמו זה בתורה לקרא יו"ט זה בשם פסח. הלא בכל התורה נקרא יו"ט זה בשם חן המצוות. והנה כתוב אני לדורי ודורי לי דהיינו שאנו מספרים שבחו של הקב"ה. והקב"ה מספר שבבחן ישראל. וכן הוא שאנו מנייחין תפילין וכחוב בהם שבבח של הקב"ה. והקב"ה מניח תפילין שבתוכם בהם שבבח ישראל. ובזה מוכן מש בתד"א רמצואה בספר לבחן של ישראל וליש להשיות נחת רוח מה שמספר בשבחן של ישראלי. ונראה החטע טושם ראוי להטיח דעת מתפלلين ומזוועה על כל אדם לעסוק תמיד בתפליין. דהיינו או בספר השבח של ישראל דהיינו תפילין רמארי עלמא שכותוב בחן שבבח של ישראל וכדאמדידין בנט' תפילין רמארי עלמא מה כתיב בחן מי בעמך ישראלי בר' או בספר השבח של הקב"ה רהיא תפילין של ישראל שכותוב בחן שבבח השיתות דהיינו שמע וויל' והוא כי יביאך. ונמצא תמיד אנו מספרים שבבח השיתות והשיות מספר שבבח ישראל. והנה חן המצוות נקרא על שבבח ישראל בו' ונס צירה לא עשו להם כי נמצאי נקראי חן המצוות ע"ש ישראל שאפי את הבזק עיניות מצוות ורזה בתורה נקרא יו"ט והבש לתבוח השיתות כביכול השיתות מספר שכחן של ישראל. ואנו קורין הי"ט בשם פסח ע"ש שבבח השיתות ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פכנ' כי' שהוא שבבח השיתות עד' הפסוק אני לדורי ודורי לי כי עב' התק' והתהור דפ"ח ושי' :

הברורים מה שכל מ אשר בשם ישראל יבינה מצוה עדריו לעשות נחר' להשי' בזה בספר בשבח ישראל. שבבח הצורקים קרויש עליון עובי ה' יה' כבל' למונש במשמעות נפשם מכל עת וטרובקיהם בה' יה' כי שכחה אפי' דגנע א' ומלאים יוראת ה' ואהבת ה' ואהבת התורה ואהבת ישראל. בוגרע דרך הקדוש טפי מון קוה'ק הבעש"ט התק' צוקדלה'ה. בוגרע בסבדי קורש מיה וכטמ'ש בס' בוצינה דנהורא דיז' ע"א ע"ש :

עללה ברעתי דעת ענו. לקראו עם לאיזי הסיפ"רים היקרים שאנו מעתיק פה בשם סייפורו צ'. ואח'ב' חשבתי שהוא בא במכין בפנין שטי' אברם יצחק. והצדדי לבדה מוכן הוא שטורה על תבנת זריקים. ונס כל האותיות טן העי' ב' היבוט. סיפירוי צדיקים. הם במכין בנט' תרכ' אותיות כה ר. להורות שאלה חספורים מזריקים קדושים עליון איש אלקי. הם כה ר גוזר ועתה לראת אלקי הגזאות בה' וב' ש' ונחר' לפניו יה'ש. במש' לשון הותב מהنان אין האיך' ה' לי מב'ד צוקדלה'ה בסתפו הנקחר ס' קדושת לוי :

והנני לעשות בזה נחר' להשי' לרשות סיכרים יקרים הארו מה דלאו ב"ע יודעים מה, ובפרט בעזק עתים ה' ודרובא דעלמא טרוריהם הם על המוחיה ועל הכלבלת והניעו יום שב'ק שכחים יוחי בו. ישבעו זיהענו בקדירות הסיפירים האלו. זיאמינו בה' ובמשה עבדו. שכ' צדקי הדורות כל' אחד ואחד מהם הוא בבח' משה עבדו. וגבורתי מסטר חוויל' (שבת קנ'ב ע"ב) אייכ' השתה שכיבנה לא אסרו לנו האי טילה'ה וכי אמר שמואל בו'. והבן, גם נוכדתי במתה שבתוכה בספר חספירים מכבוד איזי הקדוש האיך'

האיך ר' יהודה דחפור וצוקלה"ה בסיטון תק"ל שעריך ליהן את הדרן ע"י מה שלא נולא לאחרים מה שיורע הוא ואסמכותו אקרא האיקום יבוא כמשמעות על כל נעלם אם טוב וכו'. ואם דה א מדבר בדברוי תורה ע"ש. לכענ"ד ג"ז ר"ת מיקרו לכל הכרמים. ונעם כוה יובל המבן הלכוב לךך ר' רוסר השכל כי כמונן וכמוש"ל בשם הרה"ק הרץ פיזבלין זג"ל שנם יה ר"ת מיקרו לכי רבר. لكن אמרתו לבני אשר בטעם אני מזכיר יהודיות ע"ג מעשיות זוקרים האיו דברים אמתאים מקודשי עליונים להלביב הלבבות להאמין בה ובצרכי הדרות קדושי עליאן מלאכי אלקיים טקושים אשר באין הכה בדורות הקודשים קצת ומאשר בדורותנו זה לא כביר ואוכל למד לפענ"ד שהוא רצין לבני השית' ובאלו פקה עלי ממעל לעסוק בדרז' כראוי. כי ראייה ענברתי רבר יקר בספר א' אשר נשכח ממוני גנומי וגבררי על בוריין. מה ראייה כאלו פקדו עלי וניתן לי ריש' וזה רודטנו לעסוק ביה כראוי להעלוותם ע"ר הכתב ויעירני ה' ית"ש שאבל רהרכיס אותם להפיצים ע"פ חלד ובבל בני ישראר המאמינים ישבעו ויתענגו בקריאות כל הנ"ל להאמין בה ובמשה עברו בנו'ל. ומכל זה יהנדל ויתקדש שמוא הדרול ב"ה וב"ש ונצווה ע"נו על אמרנת החבים וללה'ה. כן אדמה שבתורה הבעל הוה טורה ומצויה יהוה קנית רפאות תעלה לנכשי העזובה כו' כו' כן יהיו רצון אמן ואמן:

סיוון תוס"ח לפק"ק, זיגלוין רספיבר י.י. מניע
הה' אברהם וגיחר יויב' מאן בן הרב ה' החפור וכו' הר' אשר ענוויל וללה'ה נן ונבד 'זהה'ק המתירוס לשבח ותהיה בקריב ישראל עט מגולה. התנה דאלקי הדר יוזלה חזיר וצוקלה"ה בע"ל ספר חסידים זכוינו ין עליינו וע' כל ישראל' בוה ונבא. אמן ואמן.
